

Я – як і всі

Євген Плужник

Я – як і всі. І штани з полотна...
І серце моє наган...
Бачив життя до останнього дна
Сотнями ран!

От! І не треба ніяких слів! –
За мовчанням вщерть зголоднів.
Зійде колись велетенський посів
Тишею вірних днів!

Ось і не треба газетних фраз!
– Біль є постійно біль! –
Мовчки зросте десь новий Тарас
Серед кривавих піль!